

L'empresa catalana també vol decidir

Hi ha la idea preconcebuda que l'empresa catalana veu la independència de Catalunya com una amenaça més que no pas com una oportunitat. El multitudinari fòrum empresarial Creiem en Catalunya, però, ha volgut mostrar el compromís dels empresaris catalans amb el dret a decidir i la seva il·lusió per construir un país que els ajudi a ser més productius.

“**P**assi el que passi, decideixi el que decideixi el poble de Catalunya, els empresaris ens mantindrem al seu costat amb naturalitat i confiança”. Són paraules de David Poudevida, portaveu del fòrum empresarial celebrat dimecres passat a l'Auditori de Barcelona per reivindicar el compromís de l'empresa catalana amb el dret a decidir. Vora sis-cents empresaris van assistir a aquest esdeveniment anomenat “Creiem en Catalunya”, un nom que il·lustra molt bé l'esperit i el missatge que va despendre l'acte. “Volem recordar a la societat que els empresaris sempre hem estat al costat del país, participant en la seva construcció i representant-lo arreu i que ho seguirem fent en tots els escenaris imaginables”, va declarar Poudevida durant el seu discurs.

El fòrum, intens però dinàmic, seriós i alhora reivindicatiu, va comptar amb el suport de 19 associacions empresarials de sectors i territoris diversos. Per exemple, hi estaven adherides les patronals Pimec i Cecot, algunes cambres de comerç i fundacions com Femcat.

En nom de tots els grups que es van sumar a la iniciativa i davant d'una sala plena de gom a gom, Poudevida va defensar el dret dels catalans a decidir el model de fiscalitat, la política de R+D, els serveis públics, les inversions en infraestructures i d'altres polítiques que, segons va dir, ajudarien a construir un teixit econòmic i empresarial

més competitiu. “En definitiva, volem decidir l'empresa que volem i el país que volem, perquè en aquests moments tots els aquí presents som treballadors d'una empresa: Catalunya”, va defensar l'empresari.

Respecte a l'horitzó d'una Catalunya independent, Poudevida va assegurar que el país té “una oportunitat molt gran” que no pot “deixar passar de cap manera”. La voluntat de l'empresa catalana, va afirmar, és “construir un país millor i fer-ho aviat”.

Des de la fila zero l'escoltaven diversos representants de la classe política i de la societat civil. Hi havia la presidenta de l'ANC, Carme Forcadell; el president del Pacte pel Dret a Decidir, Joan Rigol; el secretari general adjunt d'ERC, Lluís Salvador; el secretari d'Ocupació i Relacions Laborals, Joan Aregio, o el president del grup parlamentari de CiU, Jordi Turull.

Castells, definitivament sobiranista. L'encarregat d'inaugurar l'esdeveniment va ser Antoni Castells, que va desplegar un discurs extens, ple de contingut i amb un to marcadament sobiranista. L'ex-conseller d'Economia i Finances va fer un repàs històric del catalanisme polític, remuntant-se a finals del segle XIX per explicar que aquest projecte el va impulsar la societat catalana davant “la incapacitat” de l'Estat de proporcionar allò que Catalunya necessitava. Aleshores

i durant els propers 150 anys, va argumentar Castells, el catalanisme polític va tenir dos objectius. D'una banda, aconseguir més reconeixement nacional i més autogovern. De l'altra, liderar la transformació de l'Estat espanyol. Ara, va assegurar, som al final d'aquest cicle: “Amb el fracàs del procés estatutari i amb la sentència del TC, el sobiranisme es va col·locar al centre del catalanisme polític, que va deixar de tenir com a objectiu la transformació de l'Estat espanyol. Espanya ens va dir que no té cap intenció de ser canviada i menys encara des de Catalunya”.

L'ex-dirigent del PSC, que sempre va ser considerat part de l'ala catalanista del partit i que en els darrers temps s'ha mostrat obertament favorable a la independència, també va carregar contra l'Estat espanyol, afirmant que “el seu disseny, com a mínim des de fa tres segles, és el de convertir Madrid en l'únic centre polític, econòmic i militar” del país. Segons Castells, aquest model “centralista i radial” no només és contrari als interessos de Catalunya sinó també als d'Espanya. “Però això ho hauran de decidir ells”, va afegir, “per ells faran”. També va criticar la tendència de l'Estat a intentar resoldre el conflicte amb Catalunya “per la via de la imposició i no del pacte” i la “dificultat gairebé intrínseca” que té per complir els seus pactes.

En tot cas, l'economista considera que les circumstàncies mai havien estat tan favorables com ara perquè el conflicte es resolgui a favor dels interessos de Catalunya. Això sí, va advertir que cal aprendre de la pròpia història —que va definir com el “codi genètic dels pobles”— per no repetir els mateixos errors del passat. En va esmentar tres i els va relacionar amb les cruïlles polítiques que viu actualment el país. En primer lloc, va dir que convindria no tornar a convertir els èxits en derrotes: “Que la consulta del 9-N no es pugui fer amb tots els ets i uts que hauríem volgut no representa un fracàs sinó una etapa més d'un pols que continua i que ha de continuar. El que cal és fer el necessari

per guanyar-lo”. En segon lloc, Castells considera necessari que els dirigents polítics que defensen el sobiranisme no caiguin en el “caïnisme” ni es “confonguin d’adversari”, en una referència clara a l’esquerda que ha patit la unitat política en els darrers dies. “Som un país destrossat pel tacticisme i per la falta de visió d’Estat, de llarga volada”, va reblar. Per últim, Castells va defensar que cal repassar la història per entendre que Catalunya no es pot “deixar emportar pel rampell, per l’acceleració en el moment inapropiat”. En aquest sentit, va dir que estem “en una batalla de llarga durada” i que “no la guanyarem per anar més de pressa quan no toca”.

L’ex-conseller també va tenir paraules de reconeixement envers el paper que ha tingut i té l’empresa catalana: “L’empresariat sempre ha jugat un paper cabdal en el catalanisme polític, Catalunya no seria el que és si els empresaris no haguessin tingut un compromís amb el país que anava i que va molt més enllà de la responsabilitat estrictament empresarial”. Castells va concloure el seu discurs mostrant la seva admiració pels països en què els grans protagonistes de la societat, ja siguin empresaris, polítics, artistes o creadors d’opinió, comparteixin els grans objectius de país.

Quin país volem? Germà Bel, catedràtic d’economia aplicada de la Universitat de Barcelona, va repassar les oportunitats que té i que podria tenir el país. “L’economia d’un país depèn de molts factors” va dir, i Catalunya “ha fet algunes coses bé i d’altres no tant”. Va deixar clar, però, que “al teixit productiu català no li convé el model espanyol, que és la còpia de la matriu francesa”. Segons Bel, el model econòmic espanyol “segueix la via dels països que fracassen perquè no lluita contra els monopolis, protegeix sectors que no innoven i és molt rígid”. A més, va lamentar que “a Espanya, com més gran és l’empresa, més baixa és la pressió fiscal efectiva que té”.

L’economista va demanar reflexió per esmenar els errors comesos i seny per aprendre dels països que van bé, “que són flexibles, estimulen les oportunitats i tenen cohesió social, una bona educació, les infraestructures necessàries i governs que interaccionen amb els ciu-

Empresaris d’èxit van explicar les claus de la seva competitivitat durant el Fòrum Empresarial Creiem en Catalunya.

El Fòrum Empresarial Creiem en Catalunya va omplir la sala 2 de l’Auditori de Barcelona. Antoni Castells i Germà Bel van ser dos dels ponents de l’acte.

tadans i les empreses”. En aquest sentit, el catedràtic va acabar el seu discurs assegurant que la pregunta que Catalunya ha de respondre no és si pot ser un país millor sinó si vol ser un país millor.

Exemples d’èxit. L’esdeveniment, que va durar una hora i mitja, també va comptar amb una part més interactiva en què diversos empresaris d’èxit van explicar les claus de la seva competitivitat i les solucions que han trobat per fer front a la crisi. Les paraules més repetides? Passió, esforç, inversió en recerca, talent, qualitat, exportació i especialització. Alguns també van destacar les oportunitats i els avantatges que podria comportar el fet que

Catalunya esdevingués un Estat, com ara la millora de les condicions fiscals, la reducció del preu de l’energia o l’augment de la inversió i de la utilitat de les infraestructures.

Amb tot, Creiem en Catalunya va ser una demostració de força, de compromís, de valentia i de sentit emprenedor de molts empresaris catalans que, en comptes de tómer o de desvincular-se dels reptes que està plantejant la societat catalana, els volen abraçar confiant en un país que sempre ha sabut tirar endavant malgrat totes les adversitats. Al cap i a la fi, això és el que saben fer els bons empresaris.

Àstrid Bierge